

Ελεύθερη πληροφόρηση

ΔΕΛΤΙΟ
ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗΣ
ΕΝΗΜΕΡΩΣΗΣ

ΕΚΔΟΤΗΣ: 'Ο Μητροπολίτης 'Αττικής καί Μεγαρίδος ΝΙΚΟΔΗΜΟΣ
'Αριθμός φύλλου 60 1 Μαΐου 2001

Τά είδωλα τῆς T V

Τραγικές φιγοῦρες, άνυψωμένες καί θρονιασμένες σέ βάθρα είδώλων. Μαζέματα τοῦ υπόκοσμου, μέ διαβατήρια πρωτιάς καί μέ έγγύηση υπέρχρονης λάμψης. Εἰκόνες καί κράχτες τῆς ποικίλης διαφθοᾶς, μέ ἐπίσημες πιστοποιήσεις μπροστάρηδων στή λεωφόρο τῆς πολιτιστικῆς δημιουργίας. "Ολοι, ὅλοι αὐτοί παρελαύνουν ἀπό τά παράθυρα τῆς T V. "Άλλοι καλεσμένοι ἐπίσημα. Καί ἄλλοι στριμωγμένοι στό συρφετό τῆς τηλεοπτικῆς ὑποκουλτούρας. Στήνονται κάτω ἀπό τοὺς προβολεῖς. Καί προβάλλονται ὡς τά ἔμπνευχα ἀριστουργήματα τῆς μετανεωτερικῆς ἐποχῆς. Ὡς οἱ αὐθεντικοὶ ἐρμηνευτές τῆς προοδευτικότητας. Ὡς τό δείγμα τῆς ὠρίμανσης τῆς ἀνθρώπινης προσωπικότητας, πού κατακυρώνεται στήν οἰκουμενική ἀγορά καί ἐπιβάλλεται μέ τή σφραγίδα τῆς αὐθεντικότητας στοὺς σύγχρονους ὁδοιπόρους τῆς ἱστορίας.

Ρωτάει κανεῖς: Γιατί στά τηλεοπτικά παράθυρα συνάζονται (σέ κλίμακα ἀπαράδεκτη καί ἐπικίνδυνη) οἱ κράχτες τῆς διαφθοᾶς; Γιατί στά βάθρα τῶν είδώλων άνυψώνονται καί στερεώνονται, κατὰ κοινὴ ὁμολογία, οἱ μετριοτήτες, οἱ πνευματικὲς ἀσημότητες καί οἱ τύποι τῆς κομπίνας; Εἶναι

τόσο φτωχός ο τόπος; Δέ διαθέτει προσωπικότητες, πνευματικά, ήθικά και μορφωτικά όπλισμένες; Δέν έχει αναστήματα μέ βηματισμό σταθερά προσανατολισμένο προς τήν πρόοδο και τήν άληθινή καταξίωση; Εΐναι τόσο άγονη ή έλληνική «άρουρα» και δέν άποδίδει καρπούς ισάξιους μέ τήν προγονική παραγωγή και ικανούς νά θεραπεύσουν τή σημερινή πνευματική άβιταμίνωση;

Αλήθεια, πού βρίσκονται κρυμμένοι, ή άπωθημένοι οι άκάματοι σκαπανείς τής έπιστήμης και δέν κατορθώνει νά τούς προσεγγίσει ή τηλεοπτική κάμερα; Σέ ποιές έρημιές έχουν έξοριστεί οι έφευρετικοί πομποί τής άγάπης και ή προσφορά τους δέν έγγίζει και δέν «τιτρώσκει» τίς καρδιές εκείνων, πού σχεδιάζουν τά πλάνα τής επικαιρότητας και τά έμφανίζουν στά περίεργα και άκόρεστα βλέμματα των τηλεθεατών τους; Σέ ποιά μουσειακά έρμάρια έχουν κατακλειστεί ή αλήθεια, ή δικαιοσύνη, ή άγάπη, ό έντιμος άνθρωπος διάλογος, ή εύπρέπεια και δέ βρίσκουν διάβαση προς τίς τηλεοπτικές όθόνες και προς τά γήπεδα τής σύγχρονης πολιτιστικής διαπλοκής;

Η Τ V πουλάει τήν εύτέλεια. Διαφημίζει τή διαφθορά. Έμφανίζει, μέ άπανωτά πλάνα και μέ κολακευτικά σχόλια, τήν κουλτούρα του υπόκοσμου. Και άφοϋ ποτίσει τόν τηλεοπτικό άγρό μέ όλα τά λιπάσματα τής διαφθοράς, περιβάλλεται τό μανδύα του πένθους και όλοφύρεται για τό παραστράτημα κάποιων νονών τής νύχτας και κάποιων έκμεταλλευτών τής ανθρώπινης σάρκας. Ένοχη και υπόδικη για τήν έκτροπή, φωτίζει, καθυστερημένα, τούς τόπους τής διαφθοράς και του έγκλήματος και ρίχνει τό ανάθεμα σέ άπροσδιόριστες και άπιαστες σκιές, υποτιθέμενων δημιουργών του κοινωνικού και ήθικού χάους.

Αν ή **Τ V** άσκοϋσε υπεύθυνα ένα φιλτράρισμα τής πληροφόρησής της, άν έβγαζε έξω από τούς προγραμματισμούς της τά γαργαλιστικά χρονικά τής ζωής των «άστέρων του υπόκοσμου», άν έστρεφε τίς φωτεινές δέσμες των μεγάλων προβολέων της προς τίς σιωπηλές φυσιογνωμίες τής άληθινής σοφίας, τής ανθρωπιās και τής άγάπης, θά έπαυε ή βρωμιά νά χύνεται στίς λεωφόρους τής σύγχρονης ζωής και θά εύφραίνονταν οι υπάρξεις μας από τό άρωμα τής ψυχικής όμορφιάς και από τίς καλλιτεχνίες τής ανθρωπινης έμπνευσης και τής άληθινής δημιουργίας.

Αλλά μία τέτοια προσδοκία φαίνεται, για τήν έποχή μας, ουτοπία. Όνειρο ρομαντικής συνείδησης. Νοσταλγία ψυχής, πού έπιμένει νά άτενίζει ψηλά και δέν παίρνει είδηση, πώς έχουμε κατρακυλίσει στή λάσπη.

Μέ βρώμικες μπότες

Είναι βάρβαρο νά κλωθογυρίζεις σέ χώρο όλοκάθαρο μέ βρώμικες μπότες. Καί εἶναι βέβηλο νά λιτανεύεις τούς Ἱερούς Κανόνες τῶν αγιότατων Συνόδων τῆς Ὁρθοδοξίας, ὅταν, στήν καθημερινή σου πρακτική, τούς περιφρονεῖς ἢ τούς καταπατεῖς ἀδιάντροπα. Εἶναι ὑποκριτικό νά δείχνεις περίσσιο, πλαστό σεβασμό στή σοφία τῶν Συνοδικῶν ἀποφάσεων καί στήν αὐθεντία τῶν Οἰκουμενικῶν Κανονικῶν διατάξεων, νά ἀσπάζεσαι δημόσια τό Σύνταγμα τῶν Ἱερῶν Κανόνων καί νά τό κοσμεῖς μέ πολύχρωμα λεκτικά ἄνθη, τή στιγμή, πού, κατά τήν ἄσκηση τῆς ὑπεύθυνης ἐκκλησιαστικῆς διακονίας σου, ἐξοβελίζεις τούς Ἱερούς Κανόνες καί ἐνθρονίζεις στό θρόνο τῆς ἀπόλυτης αὐθεντίας τό σύμπλεγμα τῆς ἀσυνδοσίας σου καί τῆς αὐθαιρεσίας σου.

✠

Δέ θά μείνω στίς γενικές κρίσεις. Θά γίνω συγκεκριμένος καί σαφής.

Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Χριστόδουλος ἐμφανίστηκε-μιά ἀπό τίς ἄπειρες φορές-στή φωτισμένη σκηνή

τῆς τηλεόρασης καί ἔδωσε συνέντευξη-ὀπερέτα στό δημοσιογράφο Χατζηνικολάου.

Οἱ πολλές ἐρωτήσεις, πού τοῦ ὑποβλήθηκαν, ἦταν σικέ. Ἀσχετες, ἢ, τουλάχιστον, ἀσύμβατες μέ τή σύγχρονη καταθλιπτική ἐκκλησιαστική προβληματική. Περιφερειακές καί περιθωριακές. Ἐπιλεγμένες προσεκτικά, γιά νά θωπεύσουν τήν ἀρχιεπισκοπική αὐταρέσκεια καί νά ἀναπλάσουν τό τσαλακωμένο κοσμικό προφίλ, πού τό ἔσυραν στή δημόσια χλεύη οἱ ἀπανωτές ἀκρισίες τοῦ ἴδιου τοῦ προκαθημένου. Δέν ἄγγιζαν τόν ἐκκοσμικευμένο βηματισμό καί τόν ξεχειλωμένο λόγο τοῦ Ἀρχιεπισκόπου. Μήτε ἐπικέντρωναν τήν προσοχή τῶν συνομιλητῶν καί τῶν ἀκροατῶν στήν καυτή ἐκκλησιαστική ἐπικαιρότητα.

Ἀνάμεσα στόν περιττό ὄγκο τῶν λεκτικῶν φρυγάνων διατυπώθηκαν καί κάποια σοβαρά ἐρωτήματα. Ἀλλά ἀντιμετωπίστηκαν καί ἀπαντήθηκαν ἀπό τόν Ἀρχιεπίσκοπο μέ ἔνοχη μαεστρία. Δίχως νά καταστρώσει τήν ἀπαραίτητη

ἐκκλησιολογική ἀνάλυση. Σά νά τοῦ προσφερόταν μόνον ἡ εὐχέρεια νά ἀνασκευάσει, μέ δικολαβικά ἐπιχειρήματα, τοὺς δημόσιους ψόγους, νά ἐπικαλύψει, μέ ἀληθοφανεῖς δικαιολογίες, τήν καθολική κατακραυγή καί νά βγεῖ ἀπό τήν αἶθουσα τῆς συνέντευξης μέ κάποιους πρόσθετους πόντους δημοτικότητας στά θυλάκιά του.

Κάποιο ἀπό τά ἐρωτήματα, πού ἐξαπολύθηκε μέσα στόν εἰρμό τῶν ἀποριῶν, ἦταν σοβαρό, σοβαρότατο. Καί τόν ἔφερε στό χεῖλος τῆς ὀριακῆς ἐμπλοκῆς.

Ἀπό τό ἔδρανο τοῦ δημοσιογράφου δέν σκιαγραφήθηκε ἡ ὑποψία τῆς σοβαρότητας. Καί τό πρόβλημα δέ διερευνήθηκε μέ δημοσιογραφική διεισδυτικότητα καί εὐσυνειδησία. Ἴσως καί γιατί δέν ὑπῆρχε ἡ ἀπαραίτητη θεολογική καί ἐκκλησιολογική ὑποδομή. Ἀπό τήν καθέδρα τοῦ Ἀρχιεπισκόπου φάνηκε νά διολισθαίνει ὁ φόβος. Καί σκηνοθετήθηκε ἡ ἀπάντηση μέ ἔνοχη ἀπόκρυψη τῆς πραγματικότητας. Μέ ἐπικάλυψη τῆς ἀρχιεπισκοπικῆς συμπεριφορᾶς, πού στοιχειοθετεῖ ἐκκλησιαστικό ἔγκλημα.

Αὐτή ἡ συμπεριφορά τοῦ ἀνοίγει μιά σελίδα μεγάλης, διπλῆς ἐγκλησης κατά τοῦ κ. Χριστοδούλου. Ἐγκλησης, πού τόν καθίζει ὑπόδικο καί μπροστά στό Σῶμα τῆς Ἱεραρχίας ἀλλά καί στή συνείδηση τοῦ πληρώματος τῆς Ἐκκλησίας.

Ὁ κ. Χριστόδουλος ρωτήθηκε, γιατί, ἀμέσως μετά τήν ἀνάρρησή του στόν ἀρχιεπισκοπικό θρόνο, ἔσπευσε νά ἐγγράψει στόν κατάλογο τῶν ἐπείγοντων θεμάτων τή μνημόνευση τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν, ὡς «πρώτου» καί «προϊσταμένου», ἀπό ὅλους τοὺς Μητροπολίτες τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος. Γιατί ἔφερε τό θέμα αὐτό στήν πρώτη Σύνοδο τῆς Ἱεραρχίας, ὡσάν ἀπό τή θέσπιση τοῦ ἀρχιεπισκοπικοῦ μνημοσύνου νά ἐξαρτᾶται ἡ ἀναβάθμιση τῆς ζωῆς τῆς Ἐκκλησίας καί ἡ προβολή της στόν σύγχρονο ἀδειϊστικό ὀρίζοντα. Γιατί θεώρησε, πῶς πρέπει ὅλοι νά ἀναγνωρίσουν πῶς κατέχει ὑπεροχική θέση. Γιατί πρόβαλε τήν ἐγωϊστική ἀπαίτηση νά τόν μνημονεύουν οἱ συνιεράρχες του καί συλλειτουργοί του κατά τήν τελεσιουργία τοῦ Μυστηρίου τῆς Εὐχαριστίας. Καί γιατί δέν ὑπολόγισε τό ἐνδεχόμενο, ἡ ἀπαίτησή του αὐτή νά τόν φέρει σέ διάσταση ἢ, ἀκόμα καί σέ ρήξη μέ τό Πατριαρχεῖο τῆς πρώην Βοιλεύουσας.

Ἡ ἀπάντηση ἦταν μιά ἐτικέτα ἀνειλικρίνειας καί παραπληροφόρησης.

Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος, μέ προσποιητή σεμνότητα καί μέ παραπλανητική μεθοδολογία, ἐπικαλέσθηκε τοὺς Ἱερούς Κανόνες τῆς Ἐκκλησίας καί δήλωσε, ὅτι δρομολόγησε αὐτή τή συζήτηση, γιά νά ἀποκαταστήσει τή λειτουργία τῶν Συνο-

δικῶν Κανόνων στή ζωή τῆς ἑλλη-
νικῆς Ἐκκλησίας.

Ἐγώ δέν ἔχω καμμιά σχετική φι-
λοδοξία, εἶπε. Ἀλλά οἱ Ἱεροί Κανό-
νες ἐπιβάλλουν τή μνημόνευση τοῦ
«πρώτου» τῆς τοπικῆς Ἐκκλησίας.
Καί κανεῖς δέν ἔχει τό δικαίωμα νά
παραβιάζει τήν Κανονική τάξη.

Ὁ δημοσιογράφος συνομιλητής
του ἱκανοποιήθηκε καί ἔκλεισε τήν
αὐλαία τοῦ προβληματισμοῦ του.
Ἡ ἐπίκληση τῶν Ἱερῶν Κανόνων
τόν ἀφόπλισε. Δέν ἀποτόλμησε νά
κλιμακώσει τό ἐρωτηματολόγιό
του. Νά τραβήξει τό μανδύα τῆς
ὑποκρισίας. Νά φτάσει στόν πυρή-
να τοῦ προβλήματος.

Γιά τήν ἐνημέρωση τῶν τακτικῶν
ἀναγνωστῶν μας καί ὅλων ἐκείνων,
πού δέ χαλαρώνουν καί δέν ἀπο-
κοιμίζονται μέ τά χάπια τῆς ἀνει-
λικρίνειας, φέρνουμε τό θέμα στή
δημόσια συζήτηση. Στό θεολογικό
καί στό ἐκκλησιαστικό φόρουμ. Καί
εἰσφέρουμε, ὡς πρώτη καταβολή
ἀπόψεων, τόν πίνακα τῶν πολλῶν
στρεβλωτικῶν ἀρχιεπισκοπικῶν
συμπεριφορῶν, πού στοιχειοθε-
τοῦν τή βαρύτατη ἐνοχή του, γιά
παραβίαση τῶν Ἱερῶν Κανόνων.

Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Χριστόδου-
λος δέ νομιμοποιεῖται νά αὐτοπρο-
βάλεται ὡς ὑπερασπιστής τῶν Ἱε-
ρῶν Κανόνων. Εἶναι ὁ πρῶτος πα-
ραβάτης τους. Ὁ μοναδικός κληρι-
κός τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος,
πού βαρύνεται γιά τήν ἀλλεπάλ-

ληλη καί πολλαπλή καί κατάφωρη
καταπάτηση τοῦ Δικαίου τῆς Ἐκ-
κλησίας. Καθώς, ἀπό τή νεανική
του ἡλικία εὐθυγράμμισε τίς φιλο-
δοξίες του καί τό στόχαστρο τῶν
προγραμματισμῶν του στίς ἐπίση-
μες καί γοητευτικές ἐκκλησιαστικές
καθέδρες, ἀδιαφόρησε προκλητικά
γιά τή νομιμότητα τῆς διαδικασίας
ἀναρρίχρησής του καί γιά τήν ἐκκλη-
σιαστικότητα τοῦ ἱερατικοῦ καί τοῦ
ἐπισκοπικοῦ βηματισμοῦ του.

Κορυφαία πράξη ἀνεντιμότητας,
καταπάτησης τῶν Ἱερῶν Κανόνων
τῆς Ὁρθοδοξίας καί κατάλυσης
τῶν ἀπαραβίαστων δεσμίων, ἦταν
ἡ εἰσπήδησή του στήν Ἱερά Μη-
τρόπολη Δημητριάδος.

Τόν τρόπο μέ τόν ὁποῖο ἀπομα-
κρύνθηκε ἀπό τή Μητρόπολη αὐτή
ὁ σεμνός καί ταπεινός Ἐπίσκοπός
της, ὁ Μητροπολίτης Ἡλίας, δέν
μπορεῖ νά προσποιηθεῖ, ὅτι τόν
ἀγνοεῖ. Δέν μπορεῖ νά ἰσχυριστεῖ,
ὅτι ἦταν τόσο ἀπορροφημένος
ἀπό τίς σπουδές του(!), ὥστε δέν
πῆρε εἶδηση, ὅτι ἐκδόθηκαν δυό πα-
νάθλιες καί ἐπαίσχυντες Συντακτι-
κές Πράξεις τῆς Δικτατορίας Ἰωαν-
νίδη, πού ἔδιναν τό δικαίωμα στόν
τότε Ἀρχιεπίσκοπο καί στό κύκλω-
μά του νά κατατομήσει ὅποιον Ἐπί-
σκοπο θεωροῦσε ἐμπόδιο στούς
σχεδιασμούς του. Οὔτε μπορεῖ νά
σηκώσει τούς ὠμους καί νά πεῖ,
πώς δέν πληροφορήθηκε, ὅτι μέ
βάση αὐτές τίς βάνουσες Συντακτι-
κές Πράξεις καί χωρίς καμμιά ἀπο-

λύτως διαδικασία, χωρίς άπαγγε-
λία κατηγορητηρίου, χωρίς εξέτα-
ση μαρτύρων, χωρίς κλήση σέ άπο-
λογία, καταδικάστηκε στην έσχατη
τών ποινών ό μακαριστός Μητρο-
πολίτης Δημητριάδος Ήλίας καί,
μαζί του, άλλοι έντεκα Μητροπολί-
τες. Ήταν παρών, ήταν μέσα στην
αΐθουσα των Συνεδριάσεων του κο-
λοβωμένου Συνοδικού σχήματος
καί λειτουργούσε ως γραμματέας
του, όταν πραγματοποιήθηκαν τά
Κανονικά αυτά έγκλήματα. Καί όχι
μόνο δέ διαμαρτυρήθηκε, αλλά
έσπευσε νά έκμεταλλευτεί, χωρίς
τήν παραμικρή συνειδησιακή ένό-
χληση, τήν περίπτωση, νά σπρώξει
στην έξορία τό σεβάσμιο Ήεράρχη
καί νά καταλάβει τή θέση του.

Ή πράξη του αυτή, από τίς είδε-
χθέστατες στη δισχιλιετή έκκλησι-
αστική μας ιστορία, χαρακτηρίζε-
ται από τόν Άγιο Ήωάννη τό Χρυ-
σόστομο ως «μοιχεπιθασία». Βα-
ρύτατος ό ψόγος. Άλλά έχει στάξει
από τήν πονεμένη καρδιά καί έχει
έκβάλει στην επίδέξια γραφίδα της
μεγάλης αυτής ήγετικής μορφής
της Έκκλησίας μας.

Καί μόνο αυτό τό κανονικό παρά-
πτωμα του κ. Χριστοδούλου τόν
καθιστά υπόδικο καί άνάξιο γιά τήν
έπαλξη του ύπερασπιστή των
Ήρών Κανόνων. Του αφαιρεί τό δι-
καίωμα νά κρίνει άλλους γιά άντι-
κανονικότητες καί νά διαπραγμα-
τεύεται, σέ πανορθόδοξη, μάλιστα,
κλίμακα, τήν αναστήλωση της πλη-

γωμένης ή κατεδαφισμένης Κανο-
νικής τάξης.

Άτυχέστατα, αυτή δέν είναι ή
μόνη κανονική του παράβαση. Ή
συνειδησιακή άμβλυνση, πού του
έπέτρεψε νά εισβάλει, ως «μοιχός»
στή Μητρόπολη Δημητριάδος, δέν
τόν έμπόδισε νά χειριστεί τό Ήερό
Πηδάλιο της Έκκλησίας ως λαστιχέ-
νιο πήχυ, πού τόν απλώνει ό άνέν-
τιμος έμπορος καί τόν συστέλλει, ά-
νάλογα μέ τήν παρόρμηση της
στιγμής καί τίς ύποδείξεις των πο-
νηρών σκοπιμοτήτων του.

♦ Ή πλαστογραφία, πού τή σο-
φίστηκε καί τή μεταχειρίστηκε κα-
τά τή Σύνοδο του 1994, γιά νά έπι-
δοτήσει σέ εϋνοια καί σέ ψήφους
μελλοντικό εκλέκτορά του, ήταν
άσέβεια στους Ήερούς Κανόνες καί
κατάλυση της Άγιοπνευματικής
Συνοδικότητας της Έκκλησίας.

♦ Ή διπλή αυταρχική προσταγή
κατά τήν Ήεραρχία του 2001, πρós
τό Συνοδικό Σύνοδρο-πού του
ύπενθύμισε τήν άίσχρή πράξη της
πλαστογραφίας καί του ζήτησε
έγκαινισμό έντιμης διαδικασίας έκ-
λογών-«κάτσε κάτω» καί πρós τούς
πρακτικογράφους, «μή καταχωρή-
σετε στά Συνοδικά Πρακτικά τήν
ένσταση», είναι περιφρόνηση καί
παραβίαση των Ήρών Κανόνων,
πού θέλουν καί θεσπίζουν έλευθε-
ρία έκφρασης καί άνεπηρέαστη ψη-
φοφορία.

♦ Ή μεθόδευση του κατά τή

Συνέλευση τῆς Ἱεραρχίας τοῦ 1998, ὅταν ἀκόμα δέν εἶχαν ἐξαντληθεῖ τὰ ροδοπέταλα καί τὰ χειροκροτήματα τῆς ὑποδοχῆς καί τῶν τελετῶν τῆς πολλαπλῆς ἐνθρόνισής του, γιά τή διαιώνιση τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ προβλήματος, ἤ, σωστότερα, τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ δράματος, ἦταν καί αὐτή μιά καινούργια ἀποπειρά σφαγιασμοῦ τῶν Ἱερῶν Κανόνων. Χωρίς νά κληθοῦν καί νά παρastoῦν οἱ ἐνδιαφερόμενοι Μητροπολίτες, χωρίς νά διατυπωθεῖ ἐναντίον τους κατηγορία, χωρίς νά τοὺς δοθεῖ ἡ εὐχέρεια νά ἀντικρούσουν τό κατηγορητήριον, ὁ νέος Ἀρχιεπίσκοπος εἰσηγήθηκε καί πέτυχε, δίχως ὅμως τήν προβλεπόμενη ἀυξημένη πλειοψηφία, τήν ὀχλαγωγική ψήφιση τῆς πρότασής του, νά παραταθοῦν τὰ ἀντικανονικά καί ἀνυπόστατα «ἐπιτίμια τῆς ἀκοινωνησιᾶς» γιά ἀκαθόριστο χρόνο, πού, ἔτσι, πού ψηφίστηκε, μπορεῖ νά ἐκταθεῖ ἴσαμε τή «Δευτέρα Παρουσία».

♦ Νά συνεχίσουμε; Θά πάρει μῆκος ὁ κατάλογος. Ὡς παρασιωπήσουμε, τουλάχιστο γιά τούτη τή στιγμή, τίς πολλές καί ἄς κατευθύνουμε τό δείκτη σέ μιά, πού εἶναι κραυγαλέα, ἀλλά καί δυναμιτιστική τοῦ προσωπικοῦ κύρους τοῦ Ἀρχιεπισκόπου. Σύμφωνα μέ τίς πληροφορίες, πού διολισθαίνουν ἀπό τὰ ἀνοίγματα τῶν συνοδικῶν καί ἀρχιεπισκοπικῶν διαδρόμων, ὁ προκαθήμενος γνωρίζει πολύ καλά τό ἥδι-

κό ποιόν, ἤ, ἀκριβέστερα, τό ἀνῆθικο ποιόν τοῦ εὐνοημένου περιγύρου του. Γνωρίζει, ὅτι τὰ σκάνδαλα γίνονται κέντρισμα συζήτησης καί τὰ σχόλια τόν ἐνοχοποιοῦν. Καί γνωρίζει ἀκόμα, πῶς οἱ Ἱεροὶ Κανόνες ἐπιβάλλουν τή δικαστική διερεύνηση τῶν σκανδάλων καί τήν ἐπιβολή ποινῶν, πού φτάνουν ἴσαμε τήν καθαίρεση. Ἀλλά, δέν κινεῖ καμμιά διαδικασία. Προτιμάει νά λούζεται τήν κατακραυγή. Καί ἐπιμένει νά περιβάλλεται ἀπό τοὺς ρασοφόρους, πού τόν ἐκθέτουν ἀνεπανόρθωτα. Μῆτε τοὺς Ἱερούς Κανόνες ὑπολογίζει, μῆτε τό δικό του κύρος προστατεύει. Ἡ συμπεριφορά του, παλλαπλῶς ὑποπτη καί ἔνοχη, τόν ἐγγράφει στοὺς καταπατητές τῶν Κανόνων, πού προβλέπουν τήν κρυστάλλινη καθαρότητα τῆς Ἱερωσύνης καί ἀποβλέπουν στήν ἀποκάθαρση τοῦ ἐπισκοπικοῦ καί ἱερατικοῦ Σώματος ἀπό τὰ σαπρά στοιχεῖα, «*ἵνα μὴ ὑπ' ἀναξίων τὰ θειότατα τελεσιουργῶνται*».

Μέ τήν ἐπιβάρυνση τῆς ἐνοχῆς γιά τήν ἀπροκάλυπτη παραβίαση ὅλων αὐτῶν τῶν Ἱερῶν Κανόνων τῆς ἀγιότατης Ἐκκλησίας μας, νομιμοποιεῖται ὁ κ. Χριστόδουλος νά βγαίνει στά παράθυρα τῶν τηλεοράσεων καί νά ἰσχυρίζεται, ὅτι πονάει καί ἀγωνίζεται γιά τήν ἀποκατάσταση τῆς Κανονικῆς τάξης;

«*Οὐαὶ ὑμῖν Γραμματεῖς καί Φαρι-*

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗ ΔΙΚΟΝΟΜΙΑ ΚΑΙ ΠΑΡΑΤΡΑΓΟΥΔΑ

Στό εκκλησιαστικού περιεχομένου ένθετο της έφημερίδας «Ο Τύπος της Κυριακής», πού εκδίδεται με την επίμελεια και την καθοδήγηση του γνωστού δημοσιογράφου του άρχιεπισκοπικού περιβάλλοντος Γ. Παπαθανασόπουλου και με τή στενή φιλική συνεργασία του πρώην εκπροσώπου τύπου της Συνόδου επί μακαριστού 'Αρχιεπισκόπου Σεραφεΐμ Ι. Χατζηφώτη, διαβάζουμε σέ σχετικό ρεπορτάζ και τά εξής: «...*Στά πλαίσια επίμórφωσης τών κληρικών της 'Αρχιεπισκοπής και τών Μητροπόλεων της 'Εκκλησίας της Ελλάδος πραγματοποιείται μέ απόφαση της Ιεράς Συνόδου Σεμινάριο 'Εκκλησιαστικής δικονομίας,...* τό όποίο παρακολουθούν ιερείς πού ασχολούνται μέ θέματα εκκλησιαστικής δικονομίας...».

Σεμινάριο λοιπόν επί θεμάτων «εκκλησιαστικής δικονομίας» διοργάνωσε ή 'Ιερά Σύνοδος γιά τήν πληρέστερη ενημέρωση και επίμórφωση τών κληρικών στό πράγματι ιδιαίτερα σπουδαίο και πολύ ένδιαφέρον θέμα της εκκλησιαστικής και κανονικής δικονομίας, μέ προφανή σκοπό τήν άκριβή και πιστή έφαρμογή της εκκλησιαστικής δικονομικής τάξης. Και άσφαλώς σέ ένα τέτοιο εκκλησια-

στικό σεμινάριο άναμένει κανείς και ή συζήτηση νά γίνεται ελεύθερα και οι άπαντήσεις τών ειδικά επιλεγμένων εκκλησιαστικών δικονομολόγων νά έχουν ιδιαίτερη βαρύτητα έξειδικευμένου άντικειμένου. Και εϊμεθα βέβαιοι ότι από πολλούς άκροατές αυτού του σοβαρού σεμιναρίου θά διατυπωθούν (πρέπει νά διατυπωθούν) και οι παρακάτω άπορίες, οι όποιες άποτελούν και δικά μας έρωτήματα.

Τίς μεταφέρουμε και τίς έπισημαίνουμε.

ΑΠΟΡΙΑ ΠΡΩΤΗ: Μέ ποιά κανονικά έρείσματα και μέ ποιά κανονική δικονομική διαδικασία άπομακρύνθηκαν τό έτος 1974 δώδεκα 'Αρχιερείς από τίς μητροπολιτικές τους έδρες; Έδω ή άπάντηση άποτελεί μονόδρομο και γι' αυτό τή διατυπώνουμε εϋθέως. Μέ βάση άποκλειστικά και μόνο τίς Συντακτικές Πράξεις 3 και 7 του έτους 1974 της τότε σκληρής δικτατορίας του 'Ιωαννίδη. Μά τότε ποιά θά είναι ή άπάντηση στην παρεπόμενη εϋλογη άπορία, ότι κατά τίς σαφείς και άναγέρρητες έπιταγές τών 'Ιερών Κανόνων ό Μητροπολίτης, πού έχει εκλεγεί γιά μία συγκεκριμένη Μητρόπολη, οϋδέποτε άπομακρύνεται, παρά μόνο μετά «τελείαν δίκην» πού προβλέπει και άπόδοση κατηγορίας και διε-

σαίοι ύποκριται, ότι καθαρίζετε τό έξωθεν του ποτηρίου και της παροψίδος, έσωθεν δέ γέμουσιν έξ άρπαγής και άδικίας» (Ματθ. κγ' 25).

Άλλά δέν είναι μόνον ή προσωπική του σταδιοδρομία, πού τόν έμποδίζει νά προωθήσει στίς τηλεοράσεις τό προφίλ του άμύντορα

τών 'Ιερών Κανόνων και νά καλύψει κάτω από αυτό τό μανδύα τίς προσωπικές φιλοδοξίες του.

Υπάρχει και άλλη πτυχή του θέματος, πού πρέπει νά τήν έρευνήσουμε μέ άνεση.

(Συνεχίζεται)

Ο ΑΤΤΙΚΗΣ ΚΑΙ ΜΕΓΑΡΙΔΟΣ
ΝΙΚΟΔΗΜΟΣ

ξαγωγή ἀνακρίσεων καί ἐξέταση μαρτύρων καί ἀπολογία τοῦ ἐγκαλουμένου καί διαδικασία ἐνώπιον Ἐκκλησιαστικῶν Δικαστηρίων;

ΑΠΟΡΙΑ ΔΕΥΤΕΡΗ: Ἡ Ἑλλαδική Ἐκκλησία, κατὰ τή ρητή καί σαφή διάταξη τῆς παραγ. 4 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Καταστατικοῦ τῆς Χάρτη (ν. 590/1977), ἀποτελεῖ Νομικό Πρόσωπο Δημοσίου Δικαίου. Αὐτό τό θέλησε ἡ ἴδια ἡ Ἐκκλησία καί τό συμπεριέλαβε στόν μεταπολιτευτικό Κ. Χ., τόν ὁποῖο ἡ ἴδια, μέ τήν τότε διοίκησή της, κατήρτισε καί προώθησε στή Βουλὴ πρὸς ψήφισή. Εἰδικότερα γιὰ τήν ἐγκατάσταση τῶν Μητροπολιτῶν στίς ἔδρες, γιὰ τίς ὁποῖες ἐκλέχθηκαν, ἀπαραίτητη προϋπόθεση ἀποτελεῖ ἡ ἐκδοχή καί δημοσίευση Π. Διαταγμάτων. Τέτοια Π. Διατάγματα ἀπαιτοῦνται ἐπίσης καί γιὰ τήν παύση τοῦ Μητροπολίτη στίς περιοριστικῶς ἀπό τόν Κ. Χ. ἀναφερόμενες περιπτώσεις. Τόσο ὅμως τά καταστατικά ὅσο καί τά ἀνακλητικά Διατάγματα ἀποτελοῦν διοικητικές πράξεις, ὑποκείμενες, ὡς ἐκδιδόμενες ἀπό Ν.Π.Δ.Δ., στόν ἀκυρωτικό ἔλεγχο τῶν διοικητικῶν δικαστηρίων καί εἰδικότερα τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας. Ἐρωτᾶται, λοιπόν, σέ ποιούς οὐσιαστικούς καί δικονομικούς κανόνες στηρίχθηκε ἡ διοίκηση τῆς Ἐκκλησίας γιὰ νά περιφρονήσει καί νά μὴ συμμορφωθεῖ σέ τριάντα καί πλέον ἀποφάσεις τοῦ ΣτΕ, πού ἀκύρωναν κατὰ τήν περίοδο 1990-1993 τή μία μετὰ τήν ἄλλη τίς παράνομες πράξεις καί παραλείψεις της; Γεγονός πρωτόγνωρο στό χῶρο τῆς διοικήσεως. Αὐτὴ μάλιστα ἡ παράδοση συμπεριφορά τῆς ἐκκλησιαστικῆς διοικήσεως ἀποτελέσκει καί συνταγματική ἐκτροπή καί ἔφερε στή δυσχερὴ θέση τήν εἰσαγγελικὴ ἀρχὴ νά ἀσκήσει, μετὰ ἀπὸ προκαταρκτικὴ ἔρευνα, ποινικὴ δίωξη κατὰ τοῦ Προκαθημένου καί συνοδικῶν Ἱεραρχῶν, γιὰ παράβαση καθήκοντος. Πρωτόγνωρο καί τοῦτο τό γεγονός.

ΑΠΟΡΙΑ ΤΡΙΤΗ: Ἡ διοικοῦσα Ἐκκλησία οὐδέποτε ἀνεγνώρισε τόν ἅγιο καί μαρ-

τυρικό Γέροντα Θεολόγο ὡς «ἐν ἐνεργείᾳ» Μητροπολίτη Λαρίσης, μετὰ τήν ἀντικανονική καί παράνομη ἐκπτώσή του τό 1974, οὔτε καί μετὰ τήν ἀκύρωση τῆς τελευταίας ἀπὸ τό ΣτΕ. Παρὰ ταῦτα ἐφάρμοσε τίς περιέργες διατάξεις τοῦ ν. 1351/1983, τοῦ γνωστοῦ ὡς «Κακλαμάνειου Νόμου» καί ἔθεσε σέ «διαθεσιμότητα» τόν μακαριστό Ἱεράρχη γιὰ διάστημα ἑξὶ μηνῶν. Τό σχῆμα ἀντιφατικό καί ὀξύμωρο, ἀφοῦ καί κατὰ τή νομικὴ θεωρία, ἀλλὰ καί κατὰ τήν ἀπλὴ λογικὴ, οὐδεὶς τίθεται σέ διαθεσιμότητα, ἂν δέν εὐρίσκεται ἡδη σέ ἐνέργεια. Ἐδῶ ἔγινε καί τοῦτο τό ἀντιφατικό. Ἡ διοίκηση τῆς Ἐκκλησίας προχώρησε ὁμως καί στό χειρότερο. Ἀμέσως μετὰ τή θέση τοῦ ἁγίου Λαρίσης σέ διαθεσιμότητα, ἐκήρυξε τὴ Μητρόπολη σέ χρεία καί ἐχώρησε σέ νέα ἐκλογή. Ἐρωτᾶται καί πάλι. Ποῦ εὐρίσκουν ἔρισμα ὅλα αὐτά τά τραγικά καί παράδοξα; Μήπως στόν κοινὸ νόμο; Μήπως σέ κάποιον Ἱερό Κανόνα; Μήπως στήν ἐκκλησιαστικὴ παράδοση; Καί κάτι ἀκόμη σχετικό. Μέσα στίς πολλές διώξεις του ὁ παλύπαθος ἅγιος Γέροντας τιμωρήθηκε τόν Ἰανουάριο τοῦ 1993 σέ δεκαετὴ ἀργία(!) μέ μία «παρωδία δίκης». Ὁ χαρακτηρισμός αὐτός δέν εἶναι δικός μας, ἀνήκει στόν νῦν Ἀρχιεπίσκοπο, τότε σύνεδρο Μητροπολίτη Δημητριάδος κ. Χριστόδουλο. Κατὰ τῆς πρωτοβάθμιας αὐτῆς ἀποφάσεως ἀσκήθηκε ἀμέσως ἔφεση ἐνώπιον τοῦ Δευτεροβάθμιου Ἐκκλησιαστικοῦ Δικαστηρίου. Ἦδη ἔχουν περάσει ὀκτώ καί πλέον χρόνια καί ἀκόμη δέν ἔχει εἰσαχθεῖ ἡ ὑπόθεση στό Δευτεροβάθμιο Δικαστήριον. Ἐρωτοῦμε λοιπόν τούς διαπρεπεῖς δικονομολόγους τοῦ σεμιναρίου, ποιά δικονομικὴ διάταξη τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ νόμου παρέχει τὴ δυνατότητα νά τίθεται τό ἐνδικο μέσο τῆς ἐφέσεως στό ἀρχεῖο (βλ. στά συρτάρια τῶν συνοδικῶν γραφείων) χωρὶς τήν ἐκδοχή τελεσιδίκης ἀπόφασης; Ἄς μᾶς πείσουν ὅτι ὑπάρχει καί ἂς μᾶς τὴν παρουσιάσουν. Γιατί πράγματι αὐτό θά ἀποτελεῖ παγκόσμια δικονομικὴ πρωτοτυπία.

ΑΠΟΡΙΑ ΤΕΤΑΡΤΗ: Ἡ ἀπορία αὐτὴ θίγει τὴν τραγικότερη καὶ συγχρόνως τὴ μελανότερη πτυχή τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ προβλήματος. Καὶ αὐτὴ εἶναι ἡ ἐπιβολὴ τῆς «ἀκοινωνησίας» κατὰ τὴν περίοδο τοῦ δεκαπενταυγούστου τοῦ 1993 στοὺς τρεῖς ἐκείνους γενναίους Ἱεράρχες, οἱ ὅποιοι, χωρὶς προσωπικὲς φιλοδοξίες καὶ ἐπιδιώξεις, τέθηκαν ὡς πρωτοπόροι σὲ ἕνα ὠραῖο ἀγῶνα μὲ μοναδικό στόχο τὴν ἀποκατάστασιν τῆς Κανονικῆς τάξεως στὴν Ἐκκλησίαν καὶ οἱ ὅποιοι συνέχισαν νὰ φέρουν μόνον αὐτοὶ στοὺς ὤμους τοὺς τό σταυρό τοῦ μαρτυρίου ἀλλὰ καὶ τῆς μαρτυρίας. Δέν θὰ ἀναφερθοῦμε οὔτε στοῖς ἱστορικοῖς, οὔτε στίς αἰτίαις οὔτε καὶ στίς σκοπιμότητες τῆς θλιβερῆς αὐτῆς ἐκκλησιαστικῆς ἐνέργειας. Γιά μᾶς τοὺς σύγχρονους θὰ παραμείνει ὡς μία τραγικὴ ἐμπειρία, γιὰ δὲ τοὺς ἐπιγενόμενους θὰ ἀποτελέσει δυστυχῶς θλιβερό ἀνάγνωσμα καὶ ἀσφαλῶς παράδειγμα πρὸς ἀποφυγὴ. Θέτουμε λοιπὸν εὐθέως τὰ ἐρωτήματα καὶ τίς ἀπορίες μας: Σὲ ποῖο συγκεκριμένο Ἱερό Κανόνα εὐρίσκουν ἔρεισμα αὐτὰ τὰ ἀπαράδεκτα «ἐπιτίμια»; Ποιὸς Ἱερός Κανόνας προβλέπει νὰ ἐπιτιμᾶται μὲ «ἀκοινωνησία» ὁ Μητροπολίτης καὶ ταυτόχρονα νὰ ἀπομακρύνεται ἀπὸ τὴ Μητρόπολιν του καὶ νὰ ἀποκόπτεται ἀπὸ τὸ σχηματισμὸ τῆς Ἱεραρχίας; Μὰ οἱ ἐγκυρότεροι καὶ διαπρεπέστεροι ἐρμηνευτὲς τῶν Ἱερῶν Κανόνων δέν μᾶς διδάσκουν ὅτι οὐδέποτε ὁ Μητροπολίτης ἐπιτιμᾶται μὲ «Ἀκοινωνησία» καὶ ὅτι ἡ ἔσχατη γιὰ τοὺς Μητροπολίτες Κανονικὴ κύρωση εἶναι ἡ καθαίρεση, ἡ ὁποία ὅμως ἐπιβάλλεται ἀπὸ Ἐκκλησιαστικά Δικαστήρια καὶ πάντα μὲ αὐστηρὴ τήρηση τῆς Κανονικῆς (δικονομικῆς) διαδικασίας; Ἐγινε κάτι ἀπ' αὐτὰ στίς αὐθαίρετες διώξεις τῶν τριῶν Μητροπολιτῶν; Πέραν ὅμως τῶν οὐσιαστικῶν αὐτῶν αἰτιάσεων, ἃς θέσουμε καὶ τὸ πολὺ σοβαρὸ ἐρώτημα, πού ἀναφέρεται σὲ θέμα διαδικασίας. Ἀπὸ ποῖο ὄργανο ἐπιβλήθηκαν τὰ ἐπαίσχυντα αὐτὰ «ἐπιτίμια»; Καὶ ἂν ἡ ἐκκλησιαστικὴ διοίκηση,

αὐθαίρετοῦσα καὶ πάλι προκλητικὰ, ἔδωκε στὰ «ἐπιτίμια» ἀποτελέσματα ἰσοδύναμα μὲ ἐκεῖνα τοῦ ἀφορισμοῦ, τότε δέν θὰ ἔπρεπε στὴν περίπτωσιν αὐτὴ νὰ ἐπιληφθῇ ἡ Σύνοδος τῆς Ἱεραρχίας (καὶ ὄχι ἡ ΔΙΣ) καὶ μάλιστα νὰ ἀποφασίσαι μὲ τὴν εἰδικὴ ἀυξημένη πλειοψηφία τῶν 2/3 «τοῦ ὅλου ἀριθμοῦ τῶν μελῶν τῆς», ὅπως αὐτὸ ρητῶς ὀρίζεται στὴν παράγραφο 3 τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ Κ.Χ.Ε.; Ἐδῶ θὰ τονίσουμε τοῦτο μόνο γιὰ νὰ διευκολύνουμε τοὺς δασκάλους τοῦ σεμιναρίου στίς ἀπαντήσεις τους. Οὔτε κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἐπιβολῆς τῶν «ἐπιτιμίων» τὸ ἔτος 1993 μὲ τὴν προηγούμενη ἐκκλησιαστικὴ διοίκηση, οὔτε καὶ κατὰ τὴ διατήρησίν τους μὲ ἀπόφασιν τὸ ἔτος 1998 τῆς σημερινῆς διοικήσεως μὲ Προκαθήμενον τὸν «νομομαθὴ» Ἀρχιεπίσκοπο κ. Χριστόδουλο, τὰ «ἐπιτίμια» αὐτὰ συγκέντρωσαν τὴν παραπάνω ἀυξημένη πλειοψηφία τῶν 2/3. Ἐρωτᾶται συνακολούθως: Ἐχουν σήμερον αὐτὰ τὰ μεθοδευμένα ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ παρασκηνίου «ἐπιτίμια» (βλ. δηλώσεις Ἀρχιεπισκόπου) κάποια Κανονικὴ καὶ νομικὴ ὑπόστασιν ἢ μήπως εἶναι μετέωρα καὶ ἀνυπόστατα καὶ συνεπῶς δέν μποροῦν νὰ ἐπιφέρουν κανένα Κανονικὸ ἢ νομικὸ ἀποτέλεσμα;

ΕΠΙΜΕΤΡΟ: Θὰ μπορούσαμε νὰ παραθέσουμε πολλὰ ἀκόμη ἐρωτήματα καὶ ἀπορίες. Ἀναμένουμε, ὅμως, τίς ἀπαντήσεις τῶν δικονομολόγων τοῦ σεμιναρίου σὲ μόνες τίς περιορισμένες αὐτὲς τέσσερις ἐπισημάνσεις. Καὶ σταματοῦμε ἐδῶ. Γιατί, ἂν ἐπιχειρήσει νὰ ἀσχοληθῇ τὸ σεμινάριο μὲ τὴν ὑπεύθυνον καὶ καλόπιστην ἐξέτασιν αὐτῶν καὶ μόνο τῶν περιπτώσεων καὶ ὄχι καὶ μὲ τίς ἄλλες τραγικότητες, πού συνόδευσαν τὸ ἐκκλησιαστικὸ πρόβλημα στὴ μακρὰ πορεία του, πολὺ φοβούμεθα ὅτι ὁ χρόνος πού διατέθηκε γιὰ τὸ σεμινάριο αὐτό, θὰ ἀποδειχθῇ ἀνεπαρκέστατος. Καὶ ἀσφαλῶς γιὰ τὰ θέματα αὐτὰ θὰ χρειασθοῦν πολλὰ ἀκόμα σεμινάρια.

«Ο «ἄμεσος ἔμπαιγμός».

Τό στίγμα της Ἐκκλησίας σήμερα θέλησε νά δώσει ὁ Ἀρχιεπίσκοπος κ. Χριστόδουλος σέ κήρυγμά του στίς 4-2-2001. Σ' αὐτό αὐτοπροβλήθηκε ὡς δημεγέρτης. Εἶπε: «Προβάλλεται τό πρόσωπο τοῦ Ἀρχιεπισκόπου, ἀλλά δέν πρέπει νά εἶναι μόνος του ὁ Ἀρχιεπίσκοπος. Γιατί ἐγώ πάντα ἰσχυρίζομαι ὅτι πίσω μου ἔχω στρατιές ὁλόκληρες καλῶν ἱερέων καί ὕστερα τοῦ ἁδολου λαοῦ πού εἶναι ἄξιος νά ἔχει καλύτερη τύχη. Ἐνός λαοῦ, πού δέν μπορεῖ νά σύρεται στά κάτεργα τῆς ἀποστασίας καί τῆς ἀθεΐας, ὅταν δέν τό θέλει... Μαζί θά πολεμήσουμε, μαζί θά ἀγωνιστοῦμε... (αὐτά) εἶναι λόγια πού τά πιστεύει ὁ Ἀρχιεπίσκοπός σας καί προσπαθεῖ νά τά κάνει πραγματικότητα κάθε μέρα». Καί πιό κάτω στό ἴδιο κήρυγμα: «Ἡ Ἐκκλησία εἶναι τό λίκνο τῆς Δημοκρατίας, εἶναι ἡ ἄμεση Δημοκρατία» (Βραδυνή, 5-2-2001). Ἡ Ἐκκλησία, λοιπόν, προβάλλεται ἀπό τό Μακαριώτατο ὡς ἕνα μαζικό κίνημα πιστῶν πολιτῶν, πού ἀναζητοῦν «καλύτερη τύχη»! Πού δέν θέλουν νά σύρονται χωρίς τή θέλησή του στήν ἀποστασία καί τήν ἀθεΐα! Πού ζητοῦν «ἄμεση Δημοκρατία»!

Ὁ Τύπος, παρουσιάζοντας τίς θέσεις αὐτές τοῦ κ. Χριστοδούλου, τίς τοποθέτησε, καί ὄχι ἄστοχα, μέσα στό κλίμα τῶν τεταμένων σχέσεων του μέ τήν Κυβέρνηση γιά τό θέμα τῶν ἀστυνομικῶν ταυτοτήτων. Ἐκτός, ὅμως, ἀπό ψυχροπολεμική προπαγάνδα, πού σκοπεύει νά θορυβήσει τόν ἀντίπαλο, οἱ θέσεις αὐτές μποροῦν νά διαβαστοῦν καί ὡς ἔμμενες ἰδέες κάποιων ἡγετικῶν κλιμακίων τῆς Ἐκκλησίας μας. Ἡ εἰκόνα, πού ἀποκομίζει ὁ ἀκροατής αὐτῶν τῶν λόγων εἶναι, δυστυχῶς, ξένη πρὸς τήν παράδοση τῆς Ἐκκλησίας. Οἱ λόγοι αὐτοὶ ἔχουν ἔντονη πολιτική χροιά.

Ἡ ἐδραίωση τῆς πίστεως καί ἡ διδασκαλία τῆς θεοσέβειας ἦταν πάντοτε τό κύριο ἔργο τῆς Ἐκκλησίας, γιά τήν ἐπιτέλεση τοῦ ὁποίου σέ καιροὺς διωγμῶν χρειάστηκε νά χυθεῖ πολὺ αἷμα. Σήμερα μπορεῖ νά εἶναι ἐκδηλῆ ἡ ἀποστασία καί ἡ ἀθεΐα στήν κρατική διοίκηση, ὅμως, ποιὸς ἐμποδίζει τήν Ἐκκλησία νά κατηχεῖ τό λαό; Ἄν τό μήνυμά Της, ὅπως προσφέρεται στό λαό, δέν ἐπαρκεῖ ἢ φτάνει νοθευμένο, τό πρόβλημα εἶναι δικό Της, καί εἶναι ἀρμοδιότητα τῆς ἡγεσίας Της νά τό ἀντιμετωπίσει. Δέν εἶναι πρόβλημα τῆς Κυβερνήσεως οὔτε τῆς Ἀστυνομίας.

Κανεῖς δέν γίνεται ἀποστάτης καί ἄθεος χωρίς τή θέλησή του. Ἡ πίστη καί ἡ θεοσέβεια εἶναι βιώματα τοῦ ἔσω ἀνθρώπου, οἱ καρποὶ τῶν ὁποίων διαμορφώνουν τήν προσωπικότητά του. Ἡ ἀγάπη, ἡ τιμιότητα, ἡ εὐλιχρίνεια, ἡ δικαιοσύνη, ἡ ἐγκράτεια, ἡ σεμνότητα, εἶναι στοιχεῖα ταυτότητας κάθε προσώπου, πού πιστεύει καί σέβεται τό Θεό. Καί εἶναι στοιχεῖα, πού δέν χρῶνται. Μόνο μέ τή θέλησή του κανεῖς μπορεῖ νά τά διαγράψει καί νά γίνεῖ, ἀντίθετα, ἐκμεταλλευτής, καιροσκόπος, ἀριβίστας, φεύτης, πλαστογράφος, ἀνήθικος, ἐπηρμένος. Τότε εἶναι, πού γίνεται ἀποστάτης καί δένεται στά κάτεργα τῆς πρακτικῆς ἀθεΐας. Καί ἂν λαοὶ ὁλόκληροι ἀκολουθήσουν αὐτόν τόν ὀλισθηρὸ κατήφορο, τότε κατὰ ἠθικὴ νομοτέλεια θά βρεθοῦν κάτω ἀπὸ ἀνάξιους ἡγέτες. «Ἐμπαῖχται κυριεύσουσιν αὐτῶν» (Ἡσ. γ' 4). Ὁ μακαριστὸς π. Ἐπιφάνιος Θεοδωρόπουλος, σπουδαῖος πνευματικὸς τοῦ τέλους τοῦ περασμένου αἰῶνα, μέ ἀφορμὴ παρατήρηση νεαροῦ συνομιλητῆ του ὅτι «ὁ ἁδολος λαός» ὑποφέρει ἀπὸ κακοὺς πολιτικούς, εἶπε περὶ: «(Ὁ λαός) εἶναι ὁ κύριος ὑπεύθυνος... Μόνο τίς 300.000 ἀμβλώσεις τό χρόνο, πού πραγματοποιεῖ αὐτός

ὁ λαὸς ἐλαφρῶς τῇ καρδίᾳ νὰ σκεφθῇς ἀρκεῖ. Ἡ ἱκμάδα αὐτοῦ τοῦ λαοῦ τίς τελευταῖες δεκαετίες ἔχει στὰ κρυφὰ διοχετευθῇ στοὺς ὑπὸ νόμους καὶ στοὺς βόθρους ἢ ἔχει ταφῇ στὶς χωματερές τῆς χώρας. Πῶς νὰ ἀναδειχθοῦν ἀξιοὶ ἡγέτες; Παιδί μου, ὁ Νέρωνας καὶ ὁ Καλιγούλας καὶ ὁ Τσέγκις Χάν νὰ ἔλθουν νὰ μᾶς κυβερνήσουν, εὐχαριστημένοι νὰ εἴμαστε. Δόξα τῷ Θεῷ νὰ λέμε» (Περιοδ. «Ὁρθόδοξη Μαρτυρία», Λευκωσία, Ν. 41, 1993, σ. 21).

Τί ἐννοοῦσε, ὅμως, ὁ Μακαριώτατος μέ τό ὅτι ἡ Ἐκκλησία εἶναι «τό λίκνο τῆς Δημοκρατίας» καὶ μάλιστα τῆς «ἄμεσης Δημοκρατίας»; (Ἄμεση Δημοκρατία ἔχουμε ὅταν συσκέπτεται ὁ λαὸς καὶ χαράσσει τὴν πολιτική του ἀπευθείας, μόνος του, καὶ ὅχι μέσω τῶν βουλευτῶν-ἀντιπροσώπων του). Ἐννοοῦσε ὅτι ἡ Ἐκκλησία λανσάρησε στὸν κόσμον τὴν Δημοκρατία ἢ ὅτι ἡ Δημοκρατία εἶναι μέσα στὴν οὐσία Τῆς; Κανένα ἀπὸ τὰ δύο δὲν ἰσχύει. Τό πρῶτο εἶναι ἱστορικό σφάλμα. Ἡ Δημοκρατία, καὶ μάλιστα μιά κατὰ προσέγγιση ἄμεση Δημοκρατία, ὑπῆρξε κατὰ περιόδους τό πολίτευμα τῶν ἀρχαίων Ἀθηνῶν. Τό δεύτερο εἶναι θεολογικό σφάλμα. Γράφει ὁ μακαριστός π. Ἀλέξανδρος Σμέμαν, ἀπὸ τοὺς μεγαλύτερους Ὁρθόδοξους θεολόγους τοῦ 20οῦ αἰῶνα: «Εἶναι δύσκολο νὰ καταλάβουμε τὴν ἀπλή καὶ στοιχειώδη ἀλήθεια, ὅτι... (ἡ ἀρχὴ τῆς Δημοκρατίας, δηλαδή, «διακυβέρνηση τοῦ λαοῦ, ἀπὸ τὸ λαό, γιὰ τὸ λαό») ... δὲν ἔχει ἐφαρμογὴ στὴν Ἐκκλησία; Ἡ Ἐκκλησία δὲν εἶναι καὶ οὐδέποτε ὑπῆρξε μιά δημοκρατία, γιατί ἡ Ἐκκλησία δὲν εἶναι ἀνθρώπινος θεσμός μέ ἀνθρώπινους στόχους καὶ προοπτικές. Ἡ Ἐκκλησία εἶναι Θεῖο Καθίδρυμα, πού ἰδρύθηκε ὄχι ἀπὸ ἀνθρώπους, ἀλλὰ ἀπὸ τὸ Χριστό, πού παίρνει τὴ ζωὴ Τῆς ἀπὸ τὸ Θεό καὶ ἔχει ἓνα εἰδικό στόχο: τῆς συγγνώμης, τῆς ἀγάπης καὶ τῆς ἀλήθειας, ἐνώνοντάς τους μέ τὴ ζωὴ τοῦ ἰδιοῦ τοῦ Χριστοῦ» (St. Vladimir's Quarterly, Vol. 3, No 4, 1959, pp. 36-41).

Ἄν δὲν μπορούμε, ὅμως, νὰ μιλήσουμε γιὰ Δημοκρατία μέ τὴν κοσμικὴ ἔννοια μέσα στὴν Ἐκκλησία, μπορούμε σίγουρα νὰ μιλή-

σουμε γιὰ σεβασμό τοῦ κάθε προσώπου, ὡς εἰκόνας τοῦ Θεοῦ. Καὶ αὐτός ὁ σεβασμός εἶναι ἀπόλυτα δεσμευτικός γιὰ τοὺς ἡγέτες τῆς Ἐκκλησίας. Ἐχουν χρέος νὰ δέχονται καὶ νὰ ἐξετάζουν τίς ἀντιδράσεις ὧσων ἐνεργοῦν ἔχοντας μιά εἰδικὴ εὐθύνη ἢ ἐκφράζουν μιά εἰδικὴ μέριμνα καὶ ἀγωνία γιὰ τὴν τοπικὴ τους Ἐκκλησία.

Γιὰ ποιά Δημοκρατία, μέ ὅποιαδήποτε ἔννοια, μιλάει ὁ κ. Χριστόδουλος, ὅταν μέσα στὴ Σύνοδο τῆς Ἱεραρχίας ἀρνεῖται νὰ δώσει τό λόγο σέ Μητροπολίτες, πού θέλουν νὰ μιλήσουν; Σχετικὰ ρεπορτάζ, γιὰ τὴν τελευταία Σύνοδο τῆς Ἱεραρχίας, λένε ὅτι, ὅταν Μητροπολίτης προέβη σέ σοβαρές καταγγελίες γιὰ τὴ διαδικασία ἐκλογῆς νέων Μητροπολιτῶν, ἡ ἀντίδραση τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἦταν: «Κάτσε κάτω... Νὰ μὴ γραφοῦν στὰ Πρακτικά τὰ ὅσα ἐλέχθησαν...» (Ἔθνος, 13-1-2001).

Γιὰ ποιά «ἄμεση Δημοκρατία» μιλάει ὁ Μακαριώτατος, ὅταν γιὰ τὴν ἐκκλησιαστικὴ Διοίκηση ὁ πολυχρόνιος ἀγώνας τῶν Λαρισαίων γιὰ τὸ γνωστό πρόβλημα τῆς τοπικῆς τους Ἐκκλησίας εἶναι σὰ νὰ μὴν ὑπάρχει; Ὅταν στὴν πρόσφατὴ ἐκλογὴ Μητροπολίτου στὴν Μητρόπολη Κασσανδρείας τό βάρος 10.000 ὑπογραφῶν πιστῶν, ὑπὲρ κάποιου ὑποψηφίου, δὲν κατέστη δυνατόν νὰ ἐπηρεάσει τὴν ἀπόφαση τῆς Ἱεραρχίας; Μετά τὴν ἐκλογὴ, μάλιστα, ὁ φιλικὸς πρὸς τὸν Ἀρχιεπίσκοπο Τύπος θριαμβολόγησε: «ὁ κ. Χριστόδουλος κατήγαγε ἄλλη μιά νίκη· ἐκλέχθηκε ὁ υποψήφιος τὸν ὁποῖον αὐτός ὑπέδειξε»!

Ἡ «ἄμεση Δημοκρατία» εἶναι μιά ωραία οὐτοπία. Πουθενὰ δὲν ἐφαρμόζεται. Ἄς μὴ τὴν ἐπικαλοῦνται, λοιπόν, οἱ Ἱεράρχες μας καὶ μάλιστα ὁ Ἀρχιεπίσκοπος, ἀφοῦ οὔτε οἱ ἴδιοι δὲν εἶναι διατεθειμένοι νὰ τὴν ἐφαρμόσουν. Ἄς δείξουν, μόνο, λίγο περισσότερο σεβασμό στὴν προσωπικότητα τῶν ἀδελφῶν τους, τῶν ὀφισταμένων τους καὶ τοῦ ποιμνίου. Ἀλλιῶς τό πράγμα καταντᾷ «ἄμεσος ἐμπαιγμός».

Ε. Χ. Οἰκονομάκος

Ειδήσεις της ίδιας μέρας

Τή Δευτέρα, 2 Ἀπριλίου δημοσιεύθηκαν σέ δύο Ἀθηναϊκές ἐφημερίδες ἐκκλησιαστικές πληροφορίες, πού, ἐνῶ εἶναι τελείως διαφορετικές, δείχνουν νά συνυφαίνονται.

Ἡ ἐφημερίδα «Ἐλεύθερος Τύπος», πού σταθερά ὑποστηρίζει τόν Ἀρχιεπίσκοπο Χριστόδουλο καί προσπαθεῖ νά ἀνεβάσει, μέ τά δημοσιεύματά της, τό ποσοστό τῆς δημοτικότητάς του, ἔγραψε: «Ἐκκληση στούς πιστούς νά μὴν κάνουν συγκεντρώσεις διαμαρτυρίας κατά τή διάρκεια τῆς ἐπίσκεψης τοῦ Πάπα στή χώρα ἔκανε τήν περασμένη Παρασκευή τό βράδυ ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κ. Χριστόδουλος, ἐπισημαίνοντας ὅτι τέτοιες ἀρνητικές ἐκδηλώσεις θά δυσφημήσουν τή χώρα ἀλλά καί τήν ἡγεσία τῆς Ἐκκλησίας. “Οἱ πράξεις αὐτές δέν ἀρμόζουν οὔτε στήν παράδοση οὔτε στόν πολιτισμό μας”, εἶπε ὁ κ. Χριστόδουλος καί συνέχισε: “Ἄν ἔλεγα ὅχι στήν ἐπίσκεψη θά δέχονται ἐπίθεση καί ἐγώ καί ἡ Ἐκκλησία. Ἐμεῖς δέν εἴμαστε οὔτε χομεϊνίδες οὔτε μουλάδες. Ἡ ἐπί-

σκεψη τοῦ Πάπα δέν ἔχει θρησκευτικό χαρακτήρα. Δέν πρόκειται οὔτε νά συζητήσουμε οὔτε νά συμπροσευχηθοῦμε. Ἐμπιστευθεῖτε τόν Ἀρχιεπίσκοπό σας».

Ἡ δεύτερη ἐφημερίδα, ἡ «Ἐλευθεροτυπία» καταχώρησε μία εἶδηση, πού ἀπέφυγε νά τή δημοσιεύσει τό δημοσιογραφικό ἐπιτελεῖο τῆς προηγούμενης, πού βρίσκεται ἀταλάντευτα στό πλευρό τοῦ κ. Χριστοδούλου. Ἐγραψε: «Σέ περίπου 13 δισεκατομμύρια δραχμές ἀνέρχεται τό ποσό πού ἐγκρίθηκε ἀπό τό ὑπουργεῖο Ἐθνικῆς Οἰκονομίας γιά τή συμμετοχή τῆς Ἐκκλησίας στό 3^ο Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης. Πρίν ἀπό περίπου δύο χρόνια ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδας εἶχε ὑποβάλει αἴτημα συμμετοχῆς στό 3^ο Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης διεκδικώντας 126 δισεκατομμύρια».

Λέτε οἱ δύο πληροφορίες νά δένονται μεταξύ τους; Ἄν συμβαίνει κάτι τέτοιο, ἡ ἀγωνιώδης προτροπή γιά σιωπή καί γιά φρονιμάδα, ἔχει κρυφό νόημα!!

ΨΙΘΥΡΟΙ

Ποιός αποφασίζει;

Πιστεύετε, πώς γιά τά σοβαρά θέματα της 'Εκκλησίας αποφασίζει ή 'Ιερά Σύνοδος; Πώς τά θέματα περνούν στην ελεύθερη κρίση όλων των Συνοδικών 'Ιεραρχών καί ή απόφαση είναι αποτέλεσμα άνεπηρέαστης ψηφοφορίας;

“Αν πιστεύετε κάτι τέτοιο, κάνετε μεγάλο λάθος. ‘Ο ‘Αρχιεπίσκοπος Χριστόδουλος αποφασίζει μόνος του, ίσως καί μέ τή συνεργασία της καμαρίλας του καί οί αποφάσεις του επιβάλλονται καταπιεστικά στά μέλη της ‘Ιερās Συνόδου καί σ’ όλόκληρο τό πλήρωμα της ‘Εκκλησίας της ‘Ελλάδος.

Τό αποδεικτικό υλικό τό προσφέρει ό ίδιος μέ τή συμπεριφορά του καί μέ τίς ανακοινώσεις του.

“Ένα από τά σοβαρότατα θέματα, πού άπασχόλησε τήν κοινή γνώμη κατά τούς τελευταίους μήνες, είναι ή επίσκεψη του Πάπα Παύλου-Ίωάννη του Β’ στην ελληνική πρωτεύουσα. Τήν απόφαση γιά τήν επίσκεψη αυτή δέν τήν πήρε ή ‘Ιερά Σύνοδος, αλλά μόνος του ό κ. Χριστόδουλος. ‘Εντελώς μόνος.

Νά τί εΐπε, κατά τήν ‘Ακολουθία των τελευταίων Χαιρετισμών στό Μητροπολιτικό Ναό των ‘Αθηνών, στίς 30 Μαρτίου. «“Αν έλεγα όχι στην επίσκεψη, θά δεχόμεν επίθεση καί έγώ καί ή ‘Εκκλησία. ‘Εμείς δέν είμαστε ούτε χομεϊνίδες ούτε μουλάδες. ‘Η επίσκεψη του Πάπα δέν έχει θρησκευτικό χαρακτήρα. Δέν πρόκειται ούτε νά συζητήσουμε ούτε νά συμπροσευχηθούμε. ‘Εμπιστευθείτε τόν ‘Αρχιεπίσκοπό σας”.

“Όταν ό ‘Αρχιεπίσκοπος ανακοινώνει τίς αποφάσεις σέ πρώτο ένικό πρόσωπο καί όταν ζητάει τήν έμπιστοσύνη του λαού στό

δικό του αποκλειστικά πρόσωπο, υπάρχει περιθώριο νά πιστέψει κανείς, ότι οί σοβαρές αποφάσεις λαμβάνονται από τό Συνοδικό ‘Όργανο της ‘Εκκλησίας;

‘Εξαπάτηση;

Σύμφωνα μέ τό απόσπασμα της όμιλία του, πού παραθέσαμε παραπάνω, ό Μακαριώτατος βεβαίωσε τό πλήρωμα της ελληνικής ‘Εκκλησίας καί ύποσχέθηκε, σέ ώρα εκκλησιαστικής τελετουργίας, πώς δέν πρόκειται νά συζητήσει κανένα θέμα μέ τόν Πάπα ‘Ιωάννη-Παύλο τόν Β’.

“Υστερα, όμως, από λίγες μέρες καί συγκεκριμένα στό Πασχαλιάτικο ένθετο της έφημερίδας «‘Ελεύθερος Τύπος, ό δημοσιογράφος της καμαρίλας του, ό δικός του άνθρωπος, έγγραψε: «Μάλιστα θεωρείται βέβαιο ότι ό “διαφαινόμενος άποχριστιανισμός της Εύρώπης”, πού επιχειρείται από όρισμένες κατευθύνσεις πρόκειται ν’ άπασχολήσει τόν Πάπα ‘Ιωάννη-Παύλο τόν Β’ κατά τή συνάντησή του μέ τόν Μακ. ‘Αρχιεπίσκοπο ‘Αθηνών καί πάσης ‘Ελλάδος κ. Χριστόδουλο κατά τήν προσκυνηματική επίσκεψη του πρώτου, τόν προσεχή Μάιο, στην ‘Αθήνα”.

‘Ο ‘Αρχιεπίσκοπος ύπόσχεται, ότι δέ θά συνομιλήσουν. ‘Ο δημοσιογράφος του βεβαιώνει, ότι θά συνομιλήσουν.

Κάτω από αυτές τίς ανακοινώσεις, δέν ύποκρύπτεται άπάτη;

‘Η κρυφή έλπίδα.

‘Ο Μητροπολίτης Σπάρτης, ως εκπρόσωπος Τύπου της Διαρκούς ‘Ιερās Συνόδου, μιά μόνο μέρα μετά τήν ανακοίνωση του ‘Αρχιεπισκόπου Χριστοδούλου, ότι θά εκδόσει αυτός ταυτότητες, διέψευσε τήν πληροφορία καί βεβαίωσε πώς δέν πρόκειται νά γίνει κάτι τέτοιο.

Κάποιοι διερωτήθηκαν, μήπως ή ανακοί-

νωση του Σπάρτης κρύβει ένα ελπιδοφόρο μήνυμα. Μήπως την ανάσχεση της αρχιεπισκοπικής παραζάλης την προκάλεσε ή έντονη αντίδραση του Συνοδικού Σώματος.

Τή Δευτέρα 5 Μαρτίου 2001, τό πρωϊ, συνεδρίασε ή Διαρκής Ίερά Σύνοδος. Καί, όπωσδήποτε, οί Συνοδικοί Σύμβεδροι είχαν ζωηρές τίς έγγραφές τών δηλώσεων του κ. Χριστοδούλου στην άκοή τους. Μήπως, λοιπόν, άντέδρασαν όμόφωνα καί τόν άνάγκασαν νά άνακρούσει πρύμνα καί νά σταματήσει τίς εξαγγελίες τών έξωγήντων πρωτοβουλιών του;

Ήν συνέθηκε αυτό, ή Συνεδρίαση της Διαρκούς Ίεράς Συνόδου της 5ης Μαρτίου 2001 θά μείνει ίστορική. Γιατί θά σημάνει τή θαρραλέα άνάσχεση της αυθαιρεσίας του προέδρου του Σώματος, πού όδηγεϊ την Έκκλησία της Ελλάδος από τή μιά κακοτοπία στην άλλη καί την άποκατάσταση της Συνοδικότητας.

Ήν δέν συνέθηκε αυτό, άλλα άλλοι παράγοντες άνάγκασαν τόν Άρχιεπίσκοπο Χριστόδουλο νά αυτοδιαψευστεί καί νά αυτοεξετελιστεί, ή μικρή φλογίτσα της κρυφής έλπίδας δέ φωτίζει την επικαιρότητα. Ή Σύνοδος θά εξακολουθήσει νά είναι

καί νά λειτουργεί ώς άπλό καφενεϊο. Καί ή χριστοδουλική αυθαιρεσία, καρπός άσύγνωστου κράματος άφελότητας καί πονηρίας, θά συνεχίσει νά ταλαιπωρεί καί νά ταλανίζει την άγιότατη Έκκλησία της Ελλάδος.

«Έπεα πτερόεντα».

Άγωνίζεται ό ταλαίπωρος αυλικός δημοσιογράφος γιά νά άναπλάσει τό προφίλ του προΐσταμένου του, του Άρχιεπισκόπου Χριστοδούλου. Νά άπαλείψει τίς κηλίδες, πού άφησαν πάνω του οί πολλές καί τρανταχτές γκάφες του. Νά τόν παρουσιάσει ώς ρέκτη καί ώς δημιουργικό. Καί νά άνεβάσει την τιμή τών χρεωκοπημένων μετοχών του στο χρηματιστήριο της δημοτικότητας. Άλλά δέν τά καταφέρνει. Σέ συνεργασία μέ τή διοίκηση της έφημερίδας, στην όποία άρθρογραφεί έδω καί χρόνια, πολλαπλασιάζει τίς σελίδες, πού λιθανίζουν τό σημερινό προκαθήμενο της Έκκλησίας της Ελλάδος. Όμως, ή έντονη καί μεθοδευμένη δημοσιογραφική καμπάνια δέν άνυσώνει τίς ίκανότητες καί την προσφορά του πάνω από τή μηδενική βάση.

Παπα-Γιάννη

Πολλοί τριγμοί στό Άρχιεπισκοπικό μέγαρο.

Λές νά σκάσει κανένα κανόνι;

Φιλικά

Παπα-Γιώργης

Πρίν κάμποσο καιρό ή έφημερίδα, πού διαφημίζει έναγώνια τόν 'Αρχιεπίσκοπο Χριστόδουλο, άποφάσισε νά συμπεριλάβει στην Κυριακάτικη έκδοσή της ένα όλόκληρο δεκαεξασέλιδο, ως ένθετο, μέ έννημερωτικό ύλικό καί μέ σχολιασμούς, πού στοχεύουν άποκλειστικά καί μόνο στό δημοσιογραφικό μακιγιάρισμα της μακαριότητάς του. 'Αλλά τό περιεχόμενο αὐτοῦ τοῦ έντύπου εἶναι τόσο φτωχό, πού δέν τιμáει μήτε τήν έφημερίδα, μήτε τό πρόσωπο τοῦ 'Αρχιεπισκόπου.

Πρίν λίγο καιρό, ή ίδια έφημερίδα, βλέποντας, ότι οί λαθεμένες έπιλογές τοῦ 'Αρχιεπισκόπου Χριστοδούλου καί οί άπανωτές γκάφες του τροφοδοτοῦν καθημερινά τήν άρνητική κριτική καί τόν αἰτιολογημένο ψόγο, προχώρησε στην έκδοση πολυσέλιδης έβδομαδιαίας έφημερίδας, μέ τήν έλπίδα, ότι θά κατορθώσει νά άντιμετωπίσει τίς σφοδρές έπιθέσεις καί νά άποκαταστήσει τό θρυμματισμένο άρχιεπισκοπικό εἶδωλο στό βάθρο του. 'Αλλά τό όνειρο της άποκατάστασης δέν μπόρεσε νά γίνει πραγματικότητα. Στην καινούργια έφημερίδα παρουσιάστηκαν τά ίδια πρόσωπα, μέ τήν ίδια φτωχή καί διάτρητη δημοσιογραφική πέννα καί μέ τήν ίδια ύποπιη μέθοδο της κολακευτικής επηχρύωσης της εὐτέλειας.

Τό γεγονός εἶναι σημαδιακό. "Όσο πληθαίνουν τά «κατευθυνόμενα» έντυπα, πού κολακεύουν τόν κ. Χριστόδουλο, τόσο ύποβαθμίζεται ή έμπιστοσύνη στό πρόσωπό του καί τόσο χάνει πόντους δημοτικότητας.

Μέ ξένα κόλυβα.

Μέ έπίσημο Δελτίο Τύπου της 2ας τοῦ περασμένου Φεβρουαρίου, ή 'Ιερά 'Αρχιεπισκοπή 'Αθηνών άνακοίνωσε στους δημοσιογράφους καί διά τών δημοσιογράφων πληροφορόρησε όλόκληρο τόν έλληνικό λαό, ότι διέθεσε «18 έπιταγές ύψους ενός(!) έκατομμυρίου δραχμών ή καθεμιά σέ ισάριθμες άπορες πολύτεκνες οίκογένειες».

'Η άνακοίνωση υπενθυμίζει άκόμα, «ότι

στις 6 'Οκτωβρίου τοῦ προηγούμενου έτους ή 'Ιερά 'Αρχιεπισκοπή 'Αθηνών εἶχε ενισχύσει μέ τό ποσό τών 145 έκατομμυρίων δραχμών ισάριθμες οίκογένειες πολυτέκνων μέσω της προαναφερόμενης Συνομοσπονδίας».

'Αν αὐτά τά χρήματα έβγαιναν άπό τό βαρυφορτωμένο προσωπικό άρχιεπισκοπικό θαλάντιο, θά άποτελοῦσαν πράγματι αξιόλογη προσφορά καί θά καταξίωναν τό σημερινό προκαθήμενο της 'Εκκλησίας της 'Ελλάδος. 'Ατυχώς, άτυχεστάτα, τό ίδιο άνακοινωθέν πληροφορεῖ, πώς τά χρήματα προέρχονται άπό τήν εισφορά τοῦ πιστοῦ καί φτωχοῦ λαοῦ, πού τά εἶχε άποθέσει πλάϊ στην 'Ιερά Εἰκόνα τοῦ «'Αξιον 'Εστί».

'Ο λαός, πού έξοικονομεῖ μέ ιδρώτα τόν καθημερινό άρτο, προσέφερε γιά τή στέγαση τών σεισμοπλήκτων καί τό περίσσευμα, ύψους 163 έκατομμυρίων δραχμών, έφτασε στά χέρια τών πολυτέκνων, γιά νά τοῦς ενισχύσει στόν πολύπλευρο άγώνα τους. 'Ο Μακαριώτατος, μακαριώτατος πάντοτε στην άπόλαυση της χλιδής του, δέν έβγαλε άπό τήν τσέπη του ούτε μιά δραχμή. Παρά ταῦτα, όμως, ή προσφορά χαρακτηρίστηκε ως προσφορά της 'Ιεράς 'Αρχιεπισκοπής 'Αθηνών. Χωρίς ίχνος σεβασμοῦ πρὸς τήν αλήθεια!

ΕΛΕΥΘΕΡΗ ΠΛΗΡΟΦΟΡΗΣΗ

Δεκαπενθήμερο Δελτίο

'Εκκλησιαστικής έννημέρωσης.

'Ιδιοκτήτης:

ό Μητροπολίτης

'Αττικής καί Μεγαρίδος

ΝΙΚΟΔΗΜΟΣ.

Διεύθυνση: 19011 Αῦλών 'Αττικής.

Τυπογραφείο Κωνσταντίνου Σανιδά,

'Ιωαννίνων 6 Μοσχάτο.